

Sygn. akt IV CSK 743/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa E. M.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 sierpnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powódka powołała się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które przedstawiła w formie pytania: czy w przypadku zawarcia kontraktów cywilnoprawnych na świadczenie usług zdrowotnych na oddziale szpitalnym z kilkoma lekarzami i pełnienia dyżuru przez dwóch lub większą liczbę takich lekarzy, podjęcie czynności diagnostycznych w stosunku do danego pacjenta przez jednego z tych lekarzy oznacza, że pozostali lekarze nie mają obowiązku wykonywać takich czynności w stosunku do tego pacjenta jeżeli przypadek nie jest szczególny?

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). W postanowieniu z 23 marca 2012 r., II PK 284/11, nie publ., Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego względnie uregulowaniem prawnym, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw.

Wskazanie na zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne”.

Powódka w niniejszej sprawie we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ograniczyła się do sformułowania bardzo szczegółowego pytania, ale w ramach uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wskazała na okoliczności pozwalające uznać to pytanie za dotyczące powtarzalnych sytuacji, w ocenie których nie istniałaby potrzeba odwoływania się do szczegółowych okoliczności charakterystycznych dla każdej konkretnej sprawy, a przede wszystkim – każdej konkretnej umowy o zatrudnienie lekarza w zakładzie opieki zdrowotnej. Nie może być wątpliwości co do tego, że w takiej umowie jej strony powinny sprecyzować treść ich wzajemnych zobowiązań, co wiąże się z koniecznością wyznaczenia zakresu obowiązków lekarza przewidzianych umową i określenia zasad jego współpracy z innymi osobami, którym powierzono ten sam rodzaj zadań. Ustalenie treści zobowiązań zaciągniętych na podstawie tak zawartej umowy każdorazowo musi odbyć się z uwzględnieniem dyrektyw wykładni oświadczeń woli, na które wskazał ustawodawca w art. 65 k.c.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., a nadto § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461), orzeczono jak w postanowieniu.

[aw]